

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DE LA CUP CONTRA LA LLEI GENERAL DE TELECOMUNICACIONS

M. Glòria Gou Clavera

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En els últims 15 anys hi ha hagut un augment exponencial d'una nova contaminació ambiental, provinent dels camps electromagnètics artificials d'alta freqüència, fàcilment constatable en l'expansió de les radiofreqüències per la implantació de les xarxes de telefonia mòbil i una interminable llista de dispositius de tecnologia sense fils.

Especialment rellevant és l'impacte local provocat per les antenes base de telefonia mòbil, visible en la preocupació ciutadana reflectida en l'"Eurobaròmetre especial sobre camps electromagnètics" del 2010, en les nombroses denúncies de conglomerats de càncer a l'entorn de les antenes i en les innumbrables mobilitzacions i peticions veïnals.

Aquesta preocupació ciutadana va d'acord amb les nombroses crides des de diferents àmbits (científics, institucions europees i internacionals, jurídics), que insten a les administracions públiques a aplicar el principi de precaució (recollit en la Llei 33 /2011, de 4 d'octubre, general de Salut Pública), davant d'aquests contaminants ambientals alertant-nos del seu risc potencial per a la salut de les persones, especialment en la infància, la joventut, les dones gestants i altres grups sensibles.

Entre les recomanacions i alertes des del camp científic, des dels sectors en clara absència de conflicte d'interessos, destaca la revisió bibliogràfica de més 3.800 estudis científics i treballs sobre l'exposició a Camps Electromagnètics (CEM) del grup internacional de científics del Grup Bioinitiative (2007/2012), que constaten (igual que a la Monografia de la International Commission for Electromagnetic Safety -ICEMS- del 2010 sobre els efectes no tèrmics dels camps electromagnètics), que els nivells existents de seguretat pública són inadequats per protegir la salut pública.

Així, aquests treballs documenten les evidències científiques actuals sobre la relació causal dels camps electromagnètics, abordant evidències sobre els efectes biològics i efectes adversos a la salut en els gens i en l'ADN (genotoxicitat), en les proteïnes de l'estrès, en la melatonina i el sistema immunològic, en la fertilitat i la reproducció, els efectes fetals i neonatals, l'alteració de la barrera hematoencefàlica, les evidències d'autisme, les alteracions neurològiques i del comportament (memòria, aprenentatge, comportament, atenció, trastorns del son), la leucèmia infantil i altres càncers infantils, tumors cerebrals i neuromes, càncer de mama o Alzheimer, entre d'altres.

Des de 1998 , conferències i declaracions mèdiques i científiques "precaucionistes" de tot el món criden a aplicar el principi de precaució en la línia del principi ALARA (tan baix com sigui raonablement possible), amb límits i criteris més restrictius davant d'una creixent evidència dels efectes no tèrmics de l'exposició a la radiació no ionitzant en totes les freqüències.

La classificació (maig del 2011) de l'Agència Internacional d'Investigació sobre el Càncer (IARC) de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) de les radiofreqüències (com les de la telefonia mòbil) com a possiblement cancerigen per als humans tipus 2B, és considerada ja desfasada en l'última actualització (2012) de l'informe Bioinitiative que, en base a les últimes investigacions, considera que ja hauria de ser qualificat com a cancerigen conegut tipus 1, la màxima classificació (igual que el tabac i l'amiant).

Des de l'àmbit professional, científic i de diferents administracions sanitàries (com la Health Protection Agency del Regne Unit o el Comitè Nacional de la Radiació No Ionitzant de la Federació Russa) s'alerta també de l'expansió d'una síndrome que cada vegada afecta més persones arreu del món: l'electrohipersensibilitat, que és la intolerància a l'exposició als camps electromagnètics no ionitzants. El Parlament Europeu (en el punt 28 de la Resolució A60089/2009) sol·licita als estats membres reconèixer-la com discapacitat funcional igual que ja es va fer a Suècia el 2000, "per tal de garantir una protecció adequada i igualtat d'oportunitats a les persones que la pateixen".

A més de la classificació de l'OMS de les radiofreqüències com a probablement cancerígenes al maig de 2011, destaquen les declaracions de l'Agència Europea del Medi Ambient (des del 2007 fins a l'actualitat), les del Parlament Europeu (al 2008 i 2009) i la de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa (al 2011), en la línia d'aplicar ja mesures "precaucionistes" en base als informes científics anteriorment esmentats. Igualment, l'Informe Mundial del Càncer del 2014 de la IARC (OMS) alerta sobre la necessitat de reforçar la prevenció, actuant sobre els contaminants ambientals per evitar la previsió de la duplicació de nous casos en les pròximes dues dècades.

També diferents sentències del Tribunal Suprem ja van reconèixer (si no suposen inseguretat jurídica o facultat omnímoda) la competència municipal de protecció sanitària a la població per reduir nivells d'exposició als camps electromagnètics, establint mesures addicionals de protecció a les establertes en el Reial Decret 1066 / 2001 (fixant llindars d'exposició menors i espais protegits en el planejament urbanístic).

La Llei General de Telecomunicacions, aprovada definitivament el passat mes d'abril, sotmet directament el desplegament de xarxes públiques de comunicacions electròniques a les disposicions del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, en nom de la competència exclusiva de l'estat, usurpant la competència municipal per atorgar llicències (perdent l'estudi de l'avaluació ambiental) i les competències municipals i autonòmiques en el camp de les telecomunicacions (medi ambient, ordenació urbana i territorial i salut pública), amb les següents conseqüències:

- Desprotecció jurídica en matèria de salut i consum: no s'aplica ni deixa aplicar el principi de precaució (reconegut en l'art. 3 de la Llei 33/2011 General de Salut Pública) i deixa en mans privades i interessos comercials les consideracions relatives a la expropiació forçosa i a les infraccions greus. No atén les recomanacions "precaucionistes" de la Resolució 1815 de l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa (2011), ni a les Convencions internacionals com la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat (2006), ni al Conveni d'Aarhus (1998), sobre accés a la informació, participació pública en la presa de decisions i accés a la justícia en temes mediambientals;
- Davant la possibilitat de l'expropiació de béns privats i públics per a la instal·lació d'antenes de telefonia mòbil es preveu certa conflictivitat davant la qual els governs municipals no tindran cap possibilitat d'intervenció real, perquè quedaran relegats a un paper subsidiari (realització d'informes no vinculants);
- L'autonomia municipal és una garantia institucional, qüestionada per aquesta llei, està reconeguda en la Constitució Espanyola de 1978 (articles 137 i 140) i en la Carta Europea d'Autonomia Local (article 3.1) ratificada per l'estat espanyol el 1988. Aquesta autonomia està reconeguda en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la preservació dels interessos municipals en matèria de: a) Planejament, gestió, execució i

disciplina urbanística. Protecció i gestió del patrimoni històric. b) Medi Ambient Urbà [...] i protecció contra la contaminació. j) Protecció de la salubritat pública. ñ) Promoció en el seu terme municipal de la participació dels ciutadans en l'ús eficient i sostenible de les tecnologies de la informació i les comunicacions;

Per tots aquests motius, el grup municipal de la CUP proposa al ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents **ACORDS**:

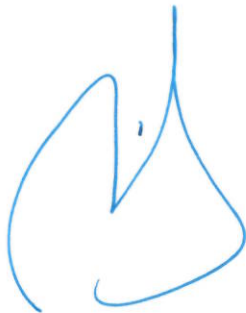
Primer.- Mostrar el rebuig a la Llei General de Telecomunicacions per atemptar contra l'autonomia local;

Segon.- Comunicar al govern espanyol la necessitat que qualsevol reforma de la Llei de Telecomunicacions tingui en compte la salut i la vida per sobre dels beneficis econòmics, i no atengui només als interessos de la indústria;

Tercer.- Instar el govern espanyol a promoure un desplegament de les telecomunicacions segur i saludable escoltant a tots els actors afectats per la llei: els governs autonòmics i locals i especialment a la societat civil (associacions i col·lectius implicats) i als científics experts independents (les seves investigacions i els seus punts de vista), atenent les recomanacions i convenis internacionals esmentats a la part expositiva d'aquesta moció;

Quart.- Traslladar aquest acord als Governes espanyol i català, als grups polítics del Congrés de Diputats i del Parlament de Catalunya i a les juntes de govern de l'ACM i la FMC.

Girona, 10 de juliol del 2014

Biel de Montserrat i Valls
en representació del grup municipal de la CUP

Ajuntament de Girona
DILIGÈNCIA: Per fer constar que el Ple de la Corporació, en sessió ordinària del dia 14 de juliol de 2014, va aprovar la present moció.

L'alcalde
Carles Puigdemont Casamajó

Certifico
la secretària general
M. Glòria Gou Clavera